

تولید و تجارت آلومینیوم در جهان

اشاره:

آلومینیوم از فلزاتی است که مصرف آن با توسعه صنایع خودروسازی و صنایع هوا - فضا در جهان روبه افزایش است. به لحاظ فزونی تقاضا برای آلومینیوم در سال‌های آتی، کشورهای مختلف اقدام به سرمایه‌گذاری برای توسعه ظرفیت تولید این فلز نموده‌اند.

در تولید آلومینیوم، تهیه مواد اولیه مهمترین موضوع است. با این وصف در برخی کشورهای، صنایع پالایش و فرآوری آلومینیوم به لحاظ ارزش افزوده فرآورده‌های آلومینیومی و نیاز روزافزون به این مواد، راه‌اندازی شده و توسعه یافته‌اند.

در این مقاله به بررسی موقعیت تولید و تجارت آلومینیوم در جهان می‌پردازیم.

آلومینا می‌باشد. ظرفیت تولید آلومینا در آمریکای شمالی (شامل کانادا و ایالات متحده) از ۶/۷ میلیون تن در پایان سال ۱۹۹۸، به ۵/۴ میلیون تن در پایان سال میلادی گذشته کاهش یافت، هر چند که در پایان نیمه اول سال ۱۹۹۹ این ظرفیت حدود ۶/۸ میلیون تن گزارش شد.

انتظار می‌رود ظرفیت تولید آلومینا در آمریکای شمالی در دسامبر سال میلادی جاری معادل ۶/۷ میلیون تن باشد که تا پایان سال آینده به ۶/۸ میلیون تن خواهد رسید. پیش‌بینی انستیتو بین‌المللی آلومینیوم اولیه حاکی است، این ظرفیت تا پایان نیمه اول سال ۲۰۰۲ میلادی حفظ خواهد شد.

ظرفیت تولید آلومینا در آمریکای لاتین که شامل کشورهای برزیل، گویان، جامائیکا، سورینام، جزایر ویرجین و

که ظرفیت تولید سالانه آلومینا در جهان تا پایان سال میلادی آینده به حدود ۵۲/۲ میلیون تن و تا پایان نیمه اول سال ۲۰۰۲ میلادی به ۵۲/۳ میلیون تن برسد. ظرفیت تولید سالانه آلومینا، به میزان تولیدی اطلاق می‌شود که در یک سال قابل تحقق است. این میزان شامل ظرفیت کارخانه‌های موجود (صرف نظر از آنکه فعال یا تعطیل باشد و ظرفیت کارخانه‌های جدید در دست ساخت) می‌باشد.

ظرفیت تولید سالانه آلومینا در آفریقا در دسامبر ۱۹۹۸ معادل ۶۴۰ هزار تن اعلام شد که تا پایان سال میلادی گذشته تغییری نداشت.

انتظار نمی‌رود در سال میلادی جاری و آینده تغییری در ظرفیت تولید سالانه آلومینا در قاره آفریقا ایجاد شود. در این قاره کشور گینه تولیدکننده اصلی

تولید آلومینیوم اولیه در جهان تابعی از تولید آلومینا که ماده اولیه تولید آلومینیوم می‌باشد و نیز سوخت می‌باشد.

آلومینا همان تری‌هیدرات اکسید آلومینیوم است که به صورت اسمی معادل صد درصد Al_2O_3 می‌باشد. ظرفیت تولید آلومینا در جهان از حدود ۴۸/۵ میلیون تن در سال ۱۹۹۸ به ۴۹/۲ میلیون تن در ژوئن سال ۱۹۹۹ افزایش یافت. اما در دسامبر سال میلادی گذشته به ۴۸/۶ میلیون تن کاهش یافت. در ژوئن سال جاری میلادی (۲۰۰۰) ظرفیت تولید سالانه آلومینا در جهان به ۵۰/۹۸ میلیون تن رسید و انتظار می‌رود تا پایان سال جاری میلادی این رقم به ۵۱/۳ میلیون تن برسد.

بر اساس گزارش انستیتو بین‌المللی آلومینیوم اولیه (IPAI) برآورده می‌شود

ونزوئلا که تولیدکننده این ماده در آمریکای لاتین هستند از ۱۱/۹ میلیون تن در پایان سال ۱۹۹۸ به حدود ۱۲/۲ میلیون تن در پایان سال گذشته افزایش یافت. انتظار می‌رود تولید آلومینا در این منطقه در فاصله ژوئن ۲۰۰۰ تا ژوئن ۲۰۰۲ تغییری نکند و در سطح ۱۲ میلیون و ۲۰۵ هزار تن باقی بماند.

تولیدکننده عمده آلومینا در آسیا، کشورهای آذربایجان، چین، هند، ژاپن، قزاقستان، کره جنوبی و ترکیه می‌باشند. مجموع ظرفیت تولید سالانه آلومینا در این قاره از ۴/۷۵ میلیون تن در پایان سال ۱۹۹۸ میلادی به ۴/۷۷ میلیون تن در دسامبر ۱۹۹۹ افزایش یافت و در پایان نیمه اول سال میلادی جاری بیش از ۵ میلیون تن شد. انتظار می‌رود ظرفیت تولید آلومینا در قاره آسیا در نیمه اول سال آینده میلادی به ۵/۶۲ و در پایان این سال به ۵/۶۷ میلیون تن برسد. ظرفیت تولید آلومینا در قاره آسیا در پایان نیمه اول سال ۲۰۰۲ معادل ۵/۷۸ میلیون تن برآورد شده است.

در اروپای غربی نیز تولیدکنندگان معتبر آلومینا عبارتند از کشورهای فرانسه، آلمان، یونان، ایرلند، اسپانیا و انگلیس که مجموع ظرفیت تولید آنها از ۵/۶۲ میلیون تن در دسامبر ۱۹۹۸ به

۵/۸ میلیون تن در دسامبر ۱۹۹۹ افزایش یافت و تا پایان نیمه اول سال ۲۰۰۰ به ۵/۸۵ میلیون تن بالغ شد. انتظار می‌رود ظرفیت تولید آلومینا در اروپای غربی در سال ۲۰۰۱ به ۵/۸۹ میلیون تن برسد و تا پایان نیمه اول سال ۲۰۰۲ از ۵/۹ میلیون تن تجاوز نکند.

کشورهای بوسنی - هرزگوین، مجارستان، رومانی، فدراسیون روسیه، اسلواکی، اکراین و جمهوری فدرال یوگسلاوی (موتنگرو) از تولیدکنندگان آلومینا در اروپای شرقی و مرکزی می‌باشند. مجموع ظرفیت تولید آنها در دسامبر ۱۹۹۸ معادل ۴/۸ میلیون تن بود که تا پایان نیمه اول سال میلادی جاری تفاوتی نکرد.

انتظار می‌رود ظرفیت تولید آلومینا در اروپای شرقی و مرکزی تا نیمه اول سال ۲۰۰۲ در سطح ۴ میلیون و ۸۱۳ هزار تن باقی بماند.

در منطقه اقیانوسیه نیز استرالیا تولیدکننده عمده آلومینا می‌باشد. ظرفیت تولید آلومینا در این منطقه از ۱۴ میلیون تن در سال ۱۹۹۸ به ۱۴/۶ میلیون تن در پایان سال میلادی گذشته افزایش یافت و تا ژوئن سال میلادی جاری به ۱۶ میلیون تن رسید. انتظار می‌رود تا ژوئن ۲۰۰۱ تولید سالانه

آلومینا در این منطقه به ۱۶/۱ میلیون تن و تا ژوئن ۲۰۰۲ به ۱۶/۲ میلیون تن برسد.

بر اساس آمار منتشره از سوی انستیتو بین‌المللی آلومینیوم اولیه، منطقه اقیانوسیه (استرالیا) با در اختیار داشتن ذخایر غنی بوکسیت، در ژوئن ۲۰۰۰ عمده‌ترین تولیدکننده آلومینا در جهان است و تقریباً ۳۱ درصد تولید آلومینای جهان را به خود اختصاص داده است. پس از آن آمریکای لاتین قرار دارد که با تولید حدود ۱۲ میلیون تن آلومینا در سال بیش از ۲۳ درصد تولید جهانی این ماده را در اختیار دارد.

در مرحله سوم آمریکای شمالی با تولید حدود ۶ میلیون تن تقریباً ۱۳ درصد سهم تولید جهانی آلومینا را دارا می‌باشد.

تولید آلومینیوم اولیه

تولید جهانی آلومینیوم اولیه در سال‌های اخیر تغییرات چشمگیری نداشته است. اما با توسعه مصرف آلومینیوم در صنایع خودروسازی و هوافضا، انتظار می‌رود که در ده سال آینده در تولید جهانی آلومینیوم اولیه تغییرات درخور توجهی رخ دهد. گروهی از متالورژیست‌ها، قرن

ظرفیت تولید آلومینا (هزار تن)

زمان	جهان	آفریقا	آمریکای شمالی	آمریکای لاتین	آسیا	اروپای غربی	اروپای شرقی و مرکزی	اقیانوسیه
دسامبر ۱۹۹۸	۴۸۴۷۱	۶۴۰	۶۷۰۵	۱۱۹۰۰	۴۷۵۰	۵۶۲۰	۴۸۰۸	۱۴۰۰۸
دسامبر ۱۹۹۹	۴۸۵۵۵	۶۴۰	۵۷۴۴	۱۲۱۵۵	۴۷۷۲	۵۸۰۰	۴۸۱۰	۱۴۶۳۰
ژوئن ۲۰۰۰	۵۰۹۸۱	۶۴۰	۶۴۹۵	۱۲۱۵۵	۵۰۲۷	۵۸۵۰	۴۸۱۰	۱۶۰۰۴
دسامبر ۲۰۰۰	۵۱۳۳۴	۶۴۰	۶۷۴۵	۱۲۲۰۵	۵۰۲۷	۵۸۵۰	۴۸۱۳	۱۶۰۵۴
ژوئن ۲۰۰۱	۵۲۰۸۷	۶۴۰	۶۷۹۵	۱۲۲۰۵	۵۶۲۰	۵۸۹۰	۴۸۱۳	۱۶۱۲۴
دسامبر ۲۰۰۱	۵۲۱۸۷	۶۴۰	۶۷۹۵	۱۲۲۰۵	۵۶۷۰	۵۸۹۰	۴۸۱۳	۱۶۱۷۴
ژوئن ۲۰۰۲	۵۲۳۳۳	۶۴۰	۶۷۹۵	۱۲۲۰۵	۵۷۸۰	۵۹۰۰	۴۸۱۳	۱۶۲۰۰

مأخذ: گزارش انستیتو بین‌المللی آلومینیوم اولیه (IPAI)

ظرفیت تولید آلومینیوم اولیه (هزار تن)

زمان	جهان	آفریقا	آمریکای شمالی	آمریکای لاتین	آسیا	اروپای غربی	اروپای شرقی و مرکزی	اقیانوسیه
۱۹۹۵	۱۷۳۴۲	۶۳۱	۵۵۴۶	۲۰۵۸	۱۶۵۶	۵۸۸۵		۱۵۶۶
۱۹۹۶	۱۸۶۳۹	۱۰۱۵	۵۸۶۰	۲۱۰۷	۱۶۲۴	۳۱۹۲		۱۶۵۶
۱۹۹۷	۱۹۴۷۹	۱۰۱۶	۵۹۳۰	۲۱۱۶	۱۹۱۰	۳۲۹۷	۳۳۱۶	۱۸۰۴
۱۹۹۸	۱۹۹۴۹	۱۰۲۳	۶۰۶۸	۲۰۷۵	۱۸۴۳	۳۵۴۹	۳۴۱۹	۱۹۳۴
ژانویه تا سپتامبر ۱۹۹۹	۱۵۳۵۷	۸۱۳	۴۵۹۷	۱۵۵۳	۱۴۳۶	۲۷۳	۲۶۷۱	۱۵۱۴

توضیح: تا سال ۱۹۹۶ اروپای غربی، مرکزی و شرقی، در قالب قاره اروپا در این جدول بیان شده است.

بیست و یکم را در گستره علم مواد، قرن آلومینیوم و پلیمر می‌دانند. با وجود آنکه گفته می‌شود سقف تولید آلومینیوم اولیه در جهان به حدود ۳۰ میلیون تن می‌رسد، اما آمارهای منابع رسمی گواه بر آن است که این سقف دست‌کم در سال‌های ۹۹-۱۹۹۵ در محدوده ۱۷ تا ۲۱/۷ میلیون تن باقی مانده است.

به‌طور کلی ظرفیت تولید آلومینیوم اولیه به وزن آلومینیوم اولیه‌ای اطلاق می‌شود که می‌توان آن را در یک دوره زمانی یک‌ساله تولید نمود که این میزان تولید شامل ظرفیت کارخانه‌های موجود (فعال یا تعطیل) و کارخانه‌های جدید در دست احداث می‌باشد.

این تعریف را انستیتو بین‌المللی آلومینیوم اولیه IPAI ارایه داده است که مرجع معتبری در جهان در زمینه تحقیقات آلومینیوم، پیش‌بینی و... است. بر اساس آمارهای منتشره از سوی این منبع، تولید جهانی آلومینیوم اولیه در سال ۱۹۹۵ به میانگین روزانه ۴۷/۵۱ هزار تن (معادل ۱۷/۳ میلیون تن در سال)، رسید. در سال ۱۹۹۶ میانگین تولید روزانه آن به ۵۰/۹۳ هزار تن (معادل ۱۸/۶۴ میلیون تن در سال) بالغ شد.

میانگین تولید روزانه آلومینیوم اولیه

در جهان در سال ۱۹۹۸ به ۵۳/۳۷ هزار تن (معادل ۱۹/۴۸ میلیون تن در سال) و در سال ۱۹۹۹ به ۵۴/۶۵ هزار تن در روز (معادل ۱۹/۹۵ میلیون تن در سال) بالغ شد.

با این وصف تولید جهانی آلومینیوم اولیه در فاصله سال‌های ۹۹-۱۹۹۵ سیر صعودی داشته است. آمریکای شمالی با در اختیار داشتن حدود ۳۰ درصد تولید جهانی عمده‌ترین منبع تولید آلومینیوم اولیه در جهان بوده است. پس از آن اروپای غربی و اروپای شرقی و مرکزی، آسیا و اقیانوسیه قرار دارند.

لازم به ذکر است در آمریکای شمالی، ایالات متحده آمریکا، در اروپای غربی کشورهای اتریش، فرانسه، آلمان، یونان، ایسلند، ایتالیا، هلند، نروژ، اسپانیا، سوئد، سوئیس و انگلستان، در اروپای شرقی و مرکزی کشورهای بوسنی - هرزگوین، کرواسی، مجارستان، لهستان، رومانی، روسیه، اسلواکی، اکراین و جمهوری فدرال یوگسلاوی (موتته‌نگرو)، در آسیا کشورهای آذربایجان، بحرین، هند، اندونزی، ایران، ژاپن، کره جنوبی، کره شمالی، تاجیکستان، ترکیه و امارات متحده عربی (دبی) و در اقیانوسیه استرالیا از تولیدکنندگان آلومینیوم اولیه می‌باشند.

در آفریقا نیز تولید آلومینیوم اولیه در کشورهای کامرون، مصر، غنا، نیجریه و آفریقای جنوبی صورت می‌گیرد.

در گزارشی که سازمان زمین‌شناسی ایالات متحده در خصوص تولید آلومینیوم در سال ۱۹۹۸ منتشر ساخت، آمده است: ایالات متحده با ۱۶ درصد اولین و روسیه با ۱۳ درصد دومین کشور عمده تولیدکننده آلومینیوم اولیه در جهان در سال ۱۹۹۸ بودند. کانادا با ۱۱ درصد، چین با ۱۰ درصد و استرالیا با ۷ درصد تولید جهانی آلومینیوم اولیه به ترتیب رتبه‌های سوم، چهارم و پنجم را در اختیار داشتند.

بر اساس این گزارش، آسیا ۱۸/۷۵ درصد، اروپا ۳۱/۸۵ درصد، آفریقا ۴/۶۲ درصد، اقیانوسیه ۸/۶۱ درصد، تولید جهانی شمش آلومینیوم در سال ۱۹۹۸ را به خود اختصاص دادند.

در تولید آلومینیوم پالایش شده، ایالات متحده با ۴۷ درصد، ژاپن با ۱۶ درصد، ایتالیا با ۷ درصد، آلمان با ۶ درصد و فرانسه با ۳ درصد تولید جهانی، پنج کشور عمده تولیدکننده آلومینیوم پالایش شده در جهان در سال ۱۹۹۸ بودند.

بر اساس این گزارش، سهم قاره آسیا در تولید آلومینیوم پالایش شده جهان در

همین سال به ۱۶/۸۶ درصد، اروپا به ۲۷/۳۷ درصد، آمریکا به ۵۳/۶۸ درصد، آفریقا به ۰/۵۷ درصد و اقیانوسیه به ۱/۵۱ درصد رسید.

در قاره آسیا فقط ژاپن، ایران و تایوان به تولید آلومینیوم پالایش شده می‌پردازند.

در خصوص ظرفیت تولید آلومینیوم اولیه در جهان می‌بایست گفت: ظرفیت تولید جهانی از ۲۱/۳۹ میلیون تن در سال ۱۹۹۸ به ۲۱/۶۸ میلیون تن در سال ۱۹۹۹ افزایش یافت.

در نیمه اول سال ۲۰۰۰ این ظرفیت به ۲۱/۸۳ میلیون تن افزایش یافته است و به نظر می‌رسد تا پایان سال جاری میلادی به ۲۲ میلیون تن بالغ شود.

بر اساس برآورد انستیتو بین‌المللی آلومینیوم اولیه تا پایان نیمه اول سال میلادی آینده ظرفیت تولید جهانی به ۲۲/۵۶ و تا پایان سال آینده به ۲۲/۵۸ میلیون تن خواهد رسید. این ظرفیت تا پایان نیمه اول سال ۲۰۰۲ حفظ خواهد شد.

بنابراین گزارش ظرفیت تولید آلومینیوم اولیه در قاره آفریقا از ۱/۲۵۸ میلیون تن در سال ۱۹۹۸ به ۱/۲۶۳ میلیون تن در سال ۱۹۹۹ افزایش یافت و در پایان نیمه اول سال میلادی جاری به ۱/۳۵۹ میلیون تن رسید. انتظار می‌رود تا پایان نیمه اول سال ۲۰۰۲ ظرفیت تولید این منطقه به یک میلیون و ۶۱۰ هزار تن برسد.

ظرفیت تولید آلومینیوم اولیه در آمریکای شمالی در سال‌های ۹۸ و ۹۹ به میزان ۶/۵ میلیون تن بود که تا پایان نیمه اول سال جاری به ۶/۵۴ میلیون تن

رسید. انتظار می‌رود تا پایان سال میلادی جاری این ظرفیت به ۶/۷ میلیون تن و در سال ۲۰۰۱ به ۶/۹۳ میلیون تن افزایش یابد و تا نیمه اول سال ۲۰۰۲ نیز در همین سطح باقی بماند.

ظرفیت تولید آلومینیوم اولیه در آمریکای لاتین در سال‌های ۹۹-۱۹۹۸ اندکی افزایش یافت و از ۲/۴۹ به ۲/۲ میلیون تن رسید. در سال جاری و آینده میلادی ظرفیت تولید منطقه در محدوده ۲/۲۳ تا ۲/۲۵ میلیون تن باقی خواهد ماند.

○ ظرفیت تولید آلومینا در جهان در سال ۱۹۹۹ به ۴۸/۶ میلیون تن کاهش یافت و در سال جاری میلادی به ۵۱/۳ میلیون تن می‌رسد و تا پایان نیمه اول سال ۲۰۰۲ به ۵۲/۳ میلیون تن افزایش خواهد یافت.

ظرفیت تولید آلومینیوم اولیه آسیا از ۲/۲ میلیون تن در سال ۱۹۹۸ به ۲/۳۴ میلیون تن در سال ۱۹۹۹ افزایش یافت و انتظار می‌رود در سال میلادی جاری در همین سطح باقی بماند. تولید آلومینیوم اولیه آسیا تا پایان نیمه اول سال ۲۰۰۲ به ۲/۲۶ میلیون تن خواهد رسید.

ظرفیت تولید آلومینیوم اولیه اروپای غربی که در سال‌های ۹۹-۱۹۹۸ در سطح ۳/۷ میلیون تن بود تا ژوئن ۲۰۰۱ به ۳/۸ میلیون تن خواهد رسید و تا پایان نیمه اول سال ۲۰۰۲ در همین حد باقی می‌ماند.

ظرفیت تولید در اروپای شرقی و مرکزی در فاصله سال‌های ۹۹-۱۹۹۸ و نیز سال جاری میلادی ۳/۵۵ میلیون تن است و همچنان تا پایان نیمه اول سال ۲۰۰۲ ثابت باقی خواهد ماند.

در اقیانوسیه نیز انتظار نمی‌رود ظرفیت‌سازی جدیدی برای تولید آلومینیوم اولیه صورت بگیرد. تولید این

منطقه در فاصله سال‌های ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۲ اندکی بیش از ۲ میلیون تن در سال برآورد شده است.

بازار جهانی آلومینیوم

بر اساس گزارش منابع غیررسمی ارزش تجارت جهانی آلومینیوم سالانه ۱۵۰ تا ۲۰۰ میلیارد دلار است که معادل یک سوم تجارت جهانی نفت خام می‌باشد.

رشد تقاضا برای آلومینیوم در بازارهای جهانی به ویژه در پنج سال

آینده با توسعه

مصرف این فلز در

صنایع

خودروسازی،

هوا-فضا و

کالاهای مصرفی

متصور می‌باشد.

انتظار می‌رود

بیشترین میزان رشد تقاضا در قاره آسیا به ویژه در چین، کره جنوبی و ژاپن مشاهده گردد، همان‌گونه که این بازارها در سه سال اخیر از رشد فزاینده تقاضا برای آلومینیوم اولیه برخوردار بوده‌اند. تقاضا برای آلومینیوم در اروپا و آمریکای شمالی تقریباً ثابت مانده است و انتظار نمی‌رود که سال‌های آینده تغییر چشمگیری داشته باشد. این در حالی است که در سال ۱۹۹۹ تقاضا برای آلومینیوم اولیه در کشورهای ترکیه، شیلی، اندونزی و آرژانتین کاهش یافته است.

در همین حال افزایش ساخت قطعات آلومینیوم به ویژه در آسیا در کشورهای ایران، عربستان سعودی و... سبب شده که تقاضا برای آلومینیوم اولیه و ایجاد صنایع پایین‌دستی آلومینیوم در این کشورها رو به فزونی گذارد.

بر اساس گزارش منتشره در «مستال‌بولتن» از چهاردهمین کنفرانس

بین‌المللی آلومینیوم که در سپتامبر ۱۹۹۹ در کانادا برگزار شد، برای کاهش فشار بازار آلومینا، توجه به این نکته ضروری است که اگر تقاضای آلومینیوم اولیه به سطحی برسد که اضافه تولید ضرورت یابد، دو گروه «الکوا-رینولدزمتالز» و «ای.پی.ای (APA) (اتساحد الکن، پشین و الویسولونوا) که دو گروه عمده تولید و تجارت آلومینا در جهان می‌باشند، از ظرفیت‌های بلااستفاده خود بهره‌برداری خواهند کرد.

این دو گروه قادر هستند علی‌رغم تنگناهای تهیه جهانی آلومینا، از منابع خود آلومینا به‌دست آورند و آن

را از عرصه دادوستد خارج نموده و در کارخانه‌هایشان مورد استفاده قرار دهند. در این شرایط، تولیدکنندگان دیگر ناگزیر خواهند بود که آلومینا را گرانتر خریداری کنند. این امر برخی کشورهای تولیدکننده آلومینیوم اولیه که از ذخایر ماده معدنی بوکسیت، بی‌بهره‌اند، با دشواری‌هایی روبه‌رو خواهند شد.

در این کنفرانس مطرح شد که قیمت‌های آلومینیوم در سال ۲۰۰۰ بیش از ۱۵۰۰ دلار در هر تن است و کمابیش کمبودهایی در بازار مشاهده می‌شود.

تحلیلگران جهانی عقیده دارند که بازار جهانی آلومینا تا سال آینده با تنگناهای دایمی مواجه خواهد بود و در این اثنا فشار بر برخی تولیدکنندگان نظیر چین بیشتر خواهد شد.

با این وجود یک مرکز مطالعات بازار فلزات در انگلیس پیش‌بینی کرد که بازار آلومینیوم در چند سال آینده به تدریج تقویت خواهد شد و همزمان با افزایش میزان تقاضا، قیمت‌ها در این بازار سیر صعودی خواهد داشت.

شرکت مشاوران «آنتونی بردز

اسوشیتس» در فصلنامه‌ای ضمن ارایه این مطلب افزود: چشم‌انداز روشنی در خصوص بازار آلومینیوم وجود دارد. عرضه آلومینیوم در سال ۱۹۹۸ به ۴۸۲ هزار تن بیش از تقاضا رسید. اما این مازاد در سال گذشته به تدریج از بین رفت و انتظار می‌رود کمبود عرضه آلومینیوم در سال جاری میلادی به میزان ۱۲۳ هزار تن مشاهده شود. با ادامه این روند، در سال ۲۰۰۱ کمبود عرضه آلومینیوم در بازار جهانی به ۴۴۳ هزار تن خواهد رسید.

○ ایالات متحده ۱۶ درصد، روسیه ۱۳ درصد، کانادا ۱۱ درصد، چین ۱۰ درصد و استرالیا ۷ درصد تولید جهانی آلومینیوم اولیه را در سال ۱۹۹۸ به‌عهده داشتند.

این شرکت افزود: کمبود عرضه در سال آینده سبب افزایش قیمت آلومینیوم در بازارهای جهانی خواهد شد و انتظار می‌رود قیمت هر تن آلومینیوم به ۱۹۰۰ دلار برسد.

میانگین بهای هر تن آلومینیوم اولیه در بازار فلزات لندن (LME) از ۱۴۸۶/۱ دلار در ژانویه ۱۹۹۸ به ۱۳۰۷/۷ دلار در پایان نیمه اول سال ۱۹۹۸ کاهش یافت و در دسامبر ۱۹۹۸ به ۱۲۴۹/۴ دلار رسید. اما در سال میلادی گذشته سیر صعودی قیمت آلومینیوم در بازار فلزات لندن آغاز شد. میانگین قیمت هر تن آلومینیوم از ۱۲۱۸/۸ دلار در ژانویه ۱۹۹۹ به ۱۳۱۵/۶۴ دلار در ژوئن همین سال و سپس به ۱۵۲۳/۷۵ دلار در پایان سال گذشته افزایش یافت.

بهای آلومینیوم آلیاژی نیز از میانگین هر تن ۱۳۳۰/۸ دلار در ژانویه ۱۹۹۸ به ۱۰۴۶/۷ دلار در دسامبر همان سال کاهش یافت، اما تا پایان نیمه اول سال ۱۹۹۹ به ۱۲۴۰/۵ و تا پایان دسامبر همین سال به ۱۲۷۸/۷۵ دلار در بازار

فلزات لندن افزایش یافت.

در یک جمع‌بندی کلی می‌توان گفت، با رشد تقاضا برای آلومینیوم در صنایع، تقاضا برای آلومینیوم اولیه افزایش خواهد یافت. با وجود آنکه کارشناسان عقیده دارند که ذخایر بوکسیت جهان برای تولید آلومینای موردنیاز صنایع آلومینیوم در قرن بیست و یکم کافی است، با این وجود، کمبود ظرفیت‌سازی جدید در این زمینه سبب می‌شود که صنایع آلومینیوم با کمبود ماده اولیه آلومینا روبه‌رو شوند و قیمت این ماده در

بازارهای جهانی سیر صعودی طی کند.

افزایش بهای آلومینیوم اولیه در نیمه نخست دهه

اول قرن بیست و یکم قابل پیش‌بینی است. اما افزایش قیمت برای آلومینا سریع‌تر از آلومینیوم پیش‌بینی می‌شود و لذا صنایع آلومینیوم اولیه (تولید شمش، اسلب، بیلت) با کاهش سودآوری روبه‌رو خواهند شد، به‌ویژه آنکه بهای انرژی‌های فسیلی نیز سیر صعودی دارد.

در همین حال طرح‌های پالایش و فرآوری آلومینیوم به‌ویژه تولید آلومینیوم سبک که از ارزش افزوده بالاتری برخوردار است، از سودآوری بیشتری برخوردار خواهند شد.

یکی از تلاش‌های اصلی کشورهای صاحب صنعت آلومینیوم اولیه می‌بایست بر این نکته متمرکز گردد که بتواند راه‌هایی برای تحصیل آلومینا (از منابع بوکسیت داخلی یا کشورهای درحال رشد آفریقا) جهت تأمین مواد اولیه به قیمت مناسب بیابد تا قدرت رقابت خود را در عرصه تجارت بین‌المللی آلومینیوم اولیه و آلیاژی از دست ندهند.

